

AL kapitola II. - vše

1. Nu! the hiding of Hadit.

Komplement I:1. Další verše upřesňují definici...

* * *

IT = 19 = ChVH (dát na vědomí, vylíčit, manifestovat)

HAD = 10 = GBH = být vyvýšený, vysoký. Dále ChB (chób) = hrud' (viz II:6); AT = kouzelník, zaklínač duchů (viz komentář k II:7)

HADIT = 29 = HDK = sloveso s významovým okruhem strčit, tlačit, bodnout, řídit, rozdrtit, srazit... Neboli: Kdo se neřídí Pravou vůlí, bude (v nejlepším případě) *strčen* a pokud mu to nedojde... *rozdrčen*...

NVIT = 75 = LJLH (Lajlá) – noc.

Ale též NV = 56 = JVM (Jóm) – den! Nu v sobě tedy obsahuje svůj (zdánlivý) protiklad – Hathór, bohyni denní oblohy ("malou sestru").

HAD + NU + IT = 85 = PH, Pe, Ústa. Ústa jsou *úkryt* jazyka (viz I:6).

85 = XVI + V = XXI, Universum, pantákl Celku.

* * *

Několik tarotových poznámek:

NV = XIII + V = XVIII = Q = 100 = K P = X + XVI. Vznikání a zanikání.

100 = JMJM (jámím) – moře, (jómím = dny, časy...)

HAD = XVII + 0 + III = XX = Š = 300 = AVR BPAHH = Světlo se šíří (Konx om Pax, Khabs am Pekth), též RVCh ALHIM, Ruach Elohim, Duch boží.

= IT = IX + XI = XX = Š = 300

NV IT = XVIII + XX = Q Š = 400 = KŠF – čarovat, kouzlo, čáry...

HAD IT = XX + XX = Š Š = 600 = ŠŠ – šest, šestkrát (viz AL I:47-48); QŠR = vázat, svázat, uzel... ; ŠQR = klam, klamný, oklamat... (ve smyslu oklamat ego? Castaneda píše, že na stezku čarodějů je třeba adepta vylákat klamem, kdyby ego vědělo, co to obnáší, zabránilo by člověku vydat se takovou cestou...); SRK (se Sin) = rudý, ryšavý, rudé víno, ušlechtilé hrozny. ŠRK = pískat, hvízdát ale i *syčet!* (viz II:26) Srovnej též legendy o hvízdajících hadech.

NV + HAD + IT (v tomto smyslu) = 100 + 300 + 300 = 700 = Sin + Tav (XX + XXI) = Seth!

NVIT+HADIT = 1000 = ALEF = Atu 0

2. *Come! all ye, and learn the secret that hath not yet been revealed. I, Hadit, am the complement of Nu, my bride. I am not extended, and Khabs is the name of my House.*

Doplňuje verše I: 1, 8. Objasněno v mém [výkladu problematiky pojmu khabs](#).

3. *In the sphere I am everywhere the centre, as she, the circumference, is nowhere found.*

Pokud je Hadit středem, který je všude, je středem koule o nekonečném poloměru. Kolik rozměrů tato koule má, pokud je Nuit *obvodem*?

Obvodem kruhu o nekonečném poloměru je přímka (nekonečná kružnice).

Obvodem koule o nekonečném poloměru je rovina (nekonečná sféra).

Obvodem čtyřrozměrné koule o nekonečném poloměru je prostor (nekonečná třídimenzionální sféra). Nuit je tedy definována jako sféra čtyřrozměrné koule o nekonečném poloměru.

Z této souvislosti vyplývá jedna zajímavost: "Obvodem" jednorozměrné přímky je bezrozměrný bod. Takto je definován Ra-Hoor-Khuit. Jako vztah mezi Haditem a Nuit je polopřímka, coby "obvod" této polopřímky, je bodem, tj. Keter.

Z uvedeného dále plyne: Pokud je Hadit středem čtyřrozměrné sféry o nekonečném poloměru (Nuit) a Ra-Hoor-Khuit je Keter, kterého se tato sféra dotýká, pak Ra-Hoor-Khuit leží na hranici vesmíru, která je zevnitř tohoto vesmíru nedosažitelná (není nikde).

4. *Yet she shall be known & I never.*

Okno nevidí sama sebe. Může vidět svůj vlastní obraz případně odraz, ale ne sebe jako takové. Druhá kapitola Liber AL podává takový obraz, informuje nás o obrazu Hadita, nikoli o Haditovi samém. Každý takový obraz Hadita je součástí Nuit. Tím i Hadit jiné hvězdy (odlišné od pozorovatele): Hadit v druhém je součástí Nuit. Pohlížíme-li na Hadita coby úhel pohledu, střed, někoho jiného, pohlížíme na Nuit, neboť "jediný pravý Hadit" je ten, který se dívá.

5. *Behold! the rituals of the old time are black. Let the evil ones be cast away; let the good ones be purged by the prophet! Then shall this Knowledge go aright.*

Rituály starých dob jsou *plodné*, jsou živnou půdou pro poznání v novém aeonu. Černé zde nemůže být synonymem špatného či zlého, neboť toto rozdělení se nachází hned v další větě.

Ty zlé budiž odvrženy... A nejen rituály, ale vše, co v současnosti již postrádá platnost. *Zlé*: nabízí se otázka, zda byly zlé vždy či zda byly dříve "dobré" a "zlými" se staly až po rovnodennosti bohů. Domnívám se, že obojí je pravda – zvláště vzhledem k poslední větě verše. *Zlé* mohly být i dříve, ale v tom smyslu, že v minulém aeonu prostě nemohly být lepší a tudíž měly své oprávnění, jež postrádají až nyní.

Ty dobré ať prorok očistí: Dobré jako platné univerzálně co do podstaty. Očištění je úpravou formy, nikoli jádra. Otázka: budou platné (s různými modifikacemi) po všechny věky, nebo se v daleké budoucnosti ukáží jako "zlé"? Ovšem – nový věk je dosud v plenkách, těžko tedy předjímat věky budoucí. Nicméně mi připadá, že vývoj povede směrem k zvnitřnění rituálu, tj. k čistě mentální magii. V tom případě dojde k postupnému *odvržení* vnější formy a zachováno bude pouze vlastní jádro rituálu, příslušný duševní stav navozený výhradně vnitřně.

* * *

A ještě k *očišťování* starého vůbec: Každá hvězda představuje celé universum a současně i jedinečný úhel pohledu. Proto je *očišťování* úkolem každé hvězdy, je to nikdy nekončící duchovní práce. Ideu, která hvězdě vnitřně *nesedí*, je třeba odvrhnout, ideu, která odpovídá zčásti, je třeba přeformulovat. A to vše je třeba zveřejnit, neboť poznatky tohoto typu mají jak subjektivní tak objektivní platnost – spolupodílejí se na vnitřním vývoji každé hvězdy a tím jiné hvězdě umožňují nový pohled, přinášejí další zdroj inspirace. Je třeba ovšem odlišit to, co *nesedí* egu od toho, co *nesedí* bytostnému Já. Ale to, co je ryzí, přetrvává, to co není, odpadne. Odvážit se je v každém případě radno. Viz komentář k AL I:56

* * *

Kromě kolektivního významu verše je zde i význam individuální: Každý z nás v sobě nese *rituály starých dob*, rituály z doby předtím, než jsme se vydali touto cestou. Každodenní zvyky, zautomatizovaná chování. Cílem naší práce je učinit ze svého života jediný komplexní, ryzí, konzistentní a především k zakončení Velikého díla směřující rituál. Součástí této práce by mělo být i zamyšlení nad životním stylem, nad svými rituály, ty zlé, totiž nefunkční, rozptylující, je třeba odvrhnout (a není to právě snadné!), ty dobré očistit, totiž přeznačit tak, aby kýženému cíli sloužily co nejlépe. Toto za nás ovšem žádný prorok *zvnějšku* neudělá – v této sféře významu musíme být sami sobě proroky hovořící, jak se na proroky sluší a patří, nemilosrdným jazykem...

6. *I am the flame that burns in every heart of man, and in the core of every star. I am Life, and the giver of Life, yet therefore is the knowledge of me the knowledge of death.*

Já jsem plamen, který hoří v každém lidském srdci a v jádru každé hvězdy. Já jsem život a dárce života, a přesto tím, že mne poznáváte, poznáváte nadto i smrt.

Slovo *man* v této souvislosti není nutno překládat maskulině (původní překlad: "...v srdci každého muže"). Slovo *man* v této souvislosti není nutno překládat maskulině. Formulace *in the every heart of man* je lépe přeložit tímto způsobem ("...v každém lidském srdci..."), než "...v srdci každého člověka..." Nemusí jít jen o kosmetickou záležitost: Je srdce každého člověka lidské? Hoří Hadit i v jiných srdcích? Atd...

Zajímavost: Crowley se mohl přeslechnout a věta mohla znít: *in very heart of man* – ve skutečném, pravém,

nejvlastnějším srdci člověka.

K tomu plameni: viz též jógu vnitřního ohně.

Srovnej též: *Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne..* (Jan 14:6)

Oproti minulému aeonu již není platná role prostředníka. Každý je sám svou cestou...

Z hlediska fonetické kabaly je zde zajímavá souvislost DAATH a DEATH. V tomto smyslu vyvolávají slova *the knowledge of death* další zajímavý soubor asociací... Například že Daath prostě nelze jen tak přeskočit a ignorovat. Je třeba se s ním Vyrovnat (VIII). Daath-Death a souvislost s poznáním sexuální povahy, orgasmus=malá smrt atd.

V této souvislosti viz též moji úvahu [O dvojím poznání](#).

7. *I am the Magician and the Exorcist. I am the axle of the wheel, and the cube in the circle. "Come unto me" is a foolish word: for it is I that go.*

HAD = 10 = AT (Alef Tet) = kouzelník, zaklínač mrtvých. (At (v bibli jen jako plurál *attim* v jediném verši – Izajáš 19:3) pochází z akkadského *etimu*, což zřejmě souvisí s babylónským *etemmum*, *edimmum* - duše.)

Alef + Tet = 0 + XI, Duch + Chtíč (což celkově velmi dobře odpovídá intencím Liber AL) = Jod, IX, Poustevník (Definice Poustevníka v Liber AL (II:24) plně odpovídá spojení Atu 0 a XI).

Kostka v kruhu: "...a samotné universum se rozvíjí jako Růže, a zavírá se jako Kříž, který se zakřivuje do krychle." (Vize a Hlas, 12. Aethyr, zde: *Knihy Thothova*, s. 172)

Přijďte ke mně jsou slova pošetilá... Zaznívá zde spojitost s Janovým evangeliem:

Ježíš jim řekl: "Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mně, nikdy nebude žíznit. Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte. Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den." (Jan 6:35 -39)

Je zde (a bude i nadále) zdůrazňována změna perspektivy; vnější se napříště stává vnitřním. Radikálnost této změny úhlu pohledu pečeti slovní hříčka DOG – GOD (II:19)

8. *Who worshipped Heru-pa-kraath have worshipped me; ill, for I am the worshipper.*

Doplňuje informaci z II:4 zdůrazněním aktivity Hadita, přičemž zde vytváří napětí mezi Harpokratem, *Tichým Já*, a aktivitou. Crowley píše o tichu vytržení v orgasmu. Určitá nejistota ve vyjádření, obsažená v tomto verši, patrně hovoří o tom, že dokud není adept s *Tichým Já* sjednocen, vnímá je jako něco vnějšího. S výhradou hovoří o uctívání jako cestě ke sjednocení se Self, což evokuje indickou *bhaktijógu*. Pro čtenáře schopného porozumět Knize Zákona by ale tato cesta měla být překonaná, proto je označena jako špatná.

9. *Remember all ye that existence is pure joy; that all the sorrows are but as shadows; they pass & are done; but there is that which remains.*

Utrpení je stínem, nemá vlastní podstatu. Ale dopadá-li na někoho světlo, stín je nevyhnutelný. Jak tedy zaplašit *stíny* (a nikoli je pouze přesunout jinam)? Světlo musí vycházet zevnitř, nikoli z vnějšku. Dokud bude člověk osvětlen vnějším zdrojem světla, bude doprovázen stínem. Proto bylo v minulém aeonu utrpení tak nerozlučně a přirozeně spjata s duchovní cestou.

V této souvislosti si dovoluji poznamenat, že to podle mě v minulém aeonu nebyla chyba, protože duchovní úroveň prostě ještě nedozrála k zvnitřnění středu. Chyba je to teprve *nyní*. Nepokládám za dobré soudit dnešními očima duchovní zákonitosti minulosti. Píši to proto, že se s takovým přístupem setkávám. Ale zpět k utrpení: Lze se utrpení zbavit pouze tím, že se dozvíme, že je stínem? Ne. Je třeba začít zářit, projevit hvězdu v sobě. *Soror Esta Quae Ardet* ve své přednášce uvedla, že *stíny je třeba zaplašit, aby se Hadit projevil*. Jenže ve skutečnosti je to právě projevený Hadit, kdo zaplaší stíny. Snaha zaplašit stíny, aby se stalo cokoli, třeba projevení Haditu, je podle mě scestná, neboť takový člověk bude donekonečna tančit kolem různých světelných zdrojů a stíny budou tu tam tu onde, ale budou – právě pro svoji bezpodstatnost – nezníčitelné. Proto také nepokládám za zvlášť užitečnou prohlášení typu "Utrpení je blbost!" Ten, kdo již září, to ví, ten, kdo nikoli, zareaguje defensivně. Koneckonců i Aleister Crowley, ač byl nepochybně hodně daleko, se bránil tomu, co mu bylo zvěstováno a je otázkou, zda by zjevení přijal, kdyby je pouze četl. Pravdu o utrpení je třeba podávat formou přiměřenou úrovni toho, kdo ji přijímá. Liber AL vel Legis ostatně není pro

duchovní začátečníky a tak je k ní třeba přistupovat. Utrpení nemá podstatu a objektivní bytí, ale pro trpícího může v být v danou chvíli až příliš skutečné. Nebudme příliš příkří k těm, kdo dosud nezáří a trpí, jsou-li na správné cestě, protože to, co prožívají, je přirozené a nezbytné a je-li jejich utrpení velké, patrně na ně dopadá hodně světla. Horší je to u těch, kdo "citu mají málo" (AL I:31), protože člověk má větší naději porozumět bezpodstatnosti velkého utrpení spíše než drobných starostí. A pak jsou zde ti, kteří jsou na *duchovním scestí* a své utrpení definitivně glorifikovali. Těm patrně opravdu nemá význam věnovat větší pozornost... Z vlastní praxe vím, že je lepší vést člověka k vnitřnímu světlu, jež nakonec samo stíny rozptýlí; zpočátku třeba jen částečně a na chvíli, ale to stačí – stačí aby si člověk jen jednou uvědomil stínovou podstatu utrpení a pokud i v budoucnu stínům podlehne, toto podlehnutí už nikdy nebude zcela bezvýhradné. Vnímám to tak u sebe, vnímám to tak u druhých.

A hodnota utrpení, dosud tak módní? Je třeba provést záměnu: Nikoli utrpení-stín má hodnotu, hodnotu má světelný zdroj, jenž člověka osvětlil. Je třeba se jen podívat správným směrem...

V souvislosti s problémem utrpení je třeba se zmínit o buddhismu, který bývá někdy označován za filosofii utrpení, což je ale označení mylné, alespoň pokud jde o původní nauku. Buddhismus utrpení neglorifikuje, naopak nabízí techniky, jak se jej zbavit skrze uvědomění si jeho iluzornosti. Buddhismus pokládá za zdroj utrpení především nevědomost a váhu mu přikládá pouze v tom, že pojmenovává utrpení jako reálně existující subjektivní problém nevědomé mysli. Tato nauka místy ochabla a zdegenerovala, jak už to s naukami bývá, ale původní učení neslibovalo za utrpení žádnou odměnu.

10. *O prophet! thou hast ill will to learn this writing.*

11. *I see thee hate the hand & the pen; but I am stronger.*

Crowley je postaven do pozice Princezny holí, což v něm vzbuzuje nepříjemné pocity...

Ale verše hovoří i ke čtenáři, který záležitosti týkající se utrpení nemá ještě pořešené. Když jsem tyto verše četl poprvé, také jsem měl nemocnou vůli (nebo, řekněme, podstatně nemocnější, než nyní...). Proto nejde o bezvýznamnou připomínku, ale i o promluvu určenou k zachycení pozornosti Proroka i čtenáře. Pravda, čtenář to má, ovšemže k vlastní škodě, snazší a může knihu odhodit do kouta... I když... pokud už je dostatečně zaháčkovaný, nedá mu to... ;-)

12. *Because of me in Thee which thou knewest not.*

13. *for why? Because thou wast the knower, and me.*

Poukaz na dualitu v Prorokovi, která je nyní překonávána. Protože byl tím, kdo ví, je disponován přijmout toto poselství, ale dosud není v dokonalé vědomé jednotě se svou Pravou vůlí, proto se vzpírá.

Obdobně jako u předchozích veršů jde o sdělení i pro čtenáře.

14. *Now let there be a veiling of this shrine: now let the light devour men and eat them up with blindness!*

Nyní budiž zahalena tato svatyně: ať světlo už pohltí lidstvo a stráví je slepotou!

(překlad upravený Zuzanou Antares)

Komentářem je můj esej [O dvojím světle](#).

15. *For I am perfect, being Not; and my number is nine by the fools; but with the just I am eight, and one in eight: Which is vital, for I am none indeed. The Empress and the King are not of me; for there is a further secret.*

9 = 4 + 5: Císařovna + Císař dle starého systému (D+H), na něž pošetilci dosud nedají dopustit...

* * *

81 je pořadí verše II:15.

* * *

Jednička v osmě: Crowley píše o Alef v Atu VIII = AL, LA (Ne, Not), což dává smysl.

Dále můžeme sečíst Atu I a VIII = IX, viz můj komentář k II:7

Další zajímavou interpretaci *jedničky v osmě* nabízejí trojúhelníková čísla: Sečtením čísel 1-8 dostaneme 36,

součtem 1-36 pak 666. S jedničkou v osmě souvisí i jedenáctý verš sedmnácté kapitoly Zjevení Janova: *A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby.*

Napadá mne ještě výklad geometrický: *Střed* souřadnic čtyřrozměrného kontinua (sever, jih, východ, západ, zenit, nadir, minulost, budoucnost). Viz komentář k II:3.

* * *

Dále můžeme o verši uvažovat přímo v intencích Stromu života:

Bláznům, takto rozhodně ve smyslu *pošetilcům*, jsem číslicí *devět* = Jesod, lunární já, ego. Je snadno představitelné, že pošetilec (poté, co odvrhne vnějšího Boha) dosadí na jeho místo ego místo Self. Explicitní je to u soudobého satanismu, který je ale přinejmenším vrcholně upřímný, narozdíl od různých "esoterních" hnutí...

Spravedlivým jsem *osmičkou* = Hod – vyjádření merkuriální povahy naší cesty... a *jedničkou v osmě* = Keter v Hod – není-li naše cesta nasměrována k Nejvyššímu, je nanejvýš sofistikovanější, ale v podstatě stejně iluzorní jako výše zmíněná cesta pošetilců.

* * *

Dále zde existuje souvislost s nejposvátnějším číslem buddhismu: 108.

Typický tibetský růženec (thengwa) má 108 kuliček, a i když je možné použít růžence s jiným počtem kuliček, v Tibetu se používají velmi málo. Toto nejposvátnější buddhistické číslo bylo posvátné již ve starověké Indii dávno před buddhismem. Někteří učenci uvádějí, že buddhisté jej převzali od hinduistů, kteří toto číslo spojovali s božstvy. Buddhistické i hinduistické spisy uvádějí mnoho různých výkladů symboliky čísla 108.

Číslo 108 je součinem všech číslic v magickém trojúhelníku:

1

22

333

Dále např. $108 = 9 \times 12$, tj. je součinem devíti planet a 12 obydlí zvířat zvěrokruhu, je symbolem čtyř čtvrtí měsíce v každém z 27 lunárních stavů a konstelací ($108 = 4 \times 27$). Číslo 108 je dělitelné devíti a ještě součet číslic v tomto nejposvátnějším buddhistickém čísle je také 9. (Číslice 9 jako největší možná číslice je také posvátná). Jeden buddhistický spis uvádí, že člověk provede za 24 hodin 21600 dechů, které se skládají z 60 cyklů po 360 dýchnutích, tj. ve dvanáctihodinovém dnu provede 10 800 dýchnutí. (podle: Tibinfo.cz)

Všimněme si také, že 9 a 12, jejichž vynásobením získáme 108, vzniknou součty prvních tří lichých ($1+3+5$) a sudých ($2+4+6$) čísel, tedy mužských a ženských kvalit.

Za krátkou kontemplaci v tomto smyslu stojí i grafické vyjádření čísla v našich číslicích: *Lingam – Jóni – Dělicí se vajíčko.*

Úhel 108° v astrologii je tridecil.

DECIL, TRIDECIL (KEPLER) (36° 324° / 108° 252°) (+ -2°)

Decil a tridecil nesoucí jméno J. Keplera symbolizují univerzální zákonitosti, nové tvůrčí impulsy a přenesení univerzálních hodnot do cyklu následujícího ([Richard Novotný: Úvod do astrologie](#))

16. *I am The Empress & the Hierophant. Thus eleven, as my bride is eleven.*

Tyto verše souvisejí s I:57. Mezi Círařovnou a Hierofantem není dle alefbety nyní Císař, ale Hvězda. Což může být ono tajemství, na něž odkazuje předchozí verš. Jak je to s tím $4+6=11$: AC poukazuje na záměnu VIII – XI a dále na III+V=VIII – Chet – 8 – 418, Abrahadabra – jedenáct písmen.

Mohli bychom tomu rozumět též jako *hieros gamos* Císařovny a Hierofanta, posvěcený Duchem, tedy + Alef.

17.

Hear me, ye people of sighing! The sorrows of pain and regret Are left to the dead and the dying, The folk that not know me as yet.

V této souvislosti je třeba připomenout funkci žalu jako faktoru proměny vědomého v nevědomé v mytologiích – především v antických bájích. Konkrétně lze připomenout například Niobé měnící se v plačící kámen či naříkající sestry Faëthontovy měnící se ve stromy (dalším zajímavým případem proměny ve strom je osud Dafné, která se vzpírala lásce solárního Apollóna). Viz Ovidiovy *Proměny*. Jsou to pěkné symboly paralyzujícího, umrtvujícího a jasnost vědomí zastiňujícího účinku žalu a (sebe)lítosti. V souvislosti s tímto veršem pokládám za užitečné vrátit se v kontemplaci k prožitým chvílím tohoto druhu a analyzovat, jakým způsobem se toto umrtvení či zastínění vědomí projevovalo v konkrétních případech. Psychologové hovoří též o *zúžení* vědomí, tedy o stavu, kdy člověk není schopen vidět různá východiska, jež jsou pro ostatní zjevná. Žalem paralyzovaný člověk, stejně jako socha, nemůže pohnout hlavou, změnit úhel pohledu...

18. *These are dead, these fellows; they feel not. We are not for the poor and sad: the lords of the earth are our kinsfolk.*

19. *Is a God to live in a dog? No! but the highest are of us. They shall rejoice, our chosen: who sorroweth is not of us.*

20. *Beauty and strength, leaping laughter and delicious languor, force and fire, are of us.*

21. *We have nothing with the outcast and the unfit: let them die in their misery. For they feel not. Compassion is the vice of kings: stamp down the wretched & the weak: this is the law of the strong: this is our law and the joy of the world. Think not, o king, upon that lie: That Thou Must Die: verily thou shalt not die, but live. Now let it be understood: If the body of the King dissolve, he shall remain in pure ecstasy for ever. Nuit! Hadit! Ra-Hoor-Khuit! The Sun, Strength & Sight, Light; these are for the servants of the Star & the Snake.*

Lidu, který mne ještě nezná... Neboli: dokonce i uvzdychaný sebelítostivec není nutně zcela odepsaný. Proč jej tedy máme nechávat *zemřít v bídě*? Proto, že jakákoli péče by vedla k petrifikaci sebelítosti. *Zemřít* zde nutně neznamená fyzickou smrt, i když ji znamenat může. Může být ale řeč o transformaci již za života, o níž bychom dotyčného svou péčí mohli snadno připravit.

Pro ubožáky a smutné tu nejsme... Člověk, uvězněný ve svém egu, není schopen porozumět našemu přístupu. Snaha jakkoli mu tento přístup nabídnout, by byla jen ztrátou času. Člověk, který se odpoutá od svého ega, se stává ne-zištným. Verš proto varuje před házením perel sviním.

Vyvázení se z vlastní duchovní bídy je možné, ale musí to udělat každý sám. Teprve poté je skutečně schopen zpracovat poselství Liber AL. Proto je Liber AL určena až pro stupeň Zelator. Viz můj komentář k I:35. Člověk, který je dosud ve světě iluzí, potřebuje analýzu, neboli *proč a protože*, a tudíž i jiný typ textů. Na základě vlastní zkušenosti mohu říci, že přinejmenším mně Kniha Zákona k nakouknutí nad závoj Parokethu příliš nepomohla, a teprve poté, co jsem se naučil, alespoň občas, pobýt nad světem ilusí, začal jsem být skutečně schopen začít se Knihou Zákona hlouběji zabývat...

DOG – GOD: i zde je naznačena možnost transformace. *Chudák* musí zgruntu obrátit svůj pohled na život (a tím i svůj život) *naruby*, se z Psa stal Bohem.

Souvislost s I:30 a II:44. V tomto smyslu lze hovořit o tom, že I: 30 skutečně hovoří o radosti ze smrti. Ale použitý termín je skutečně správně "rozplynutí" tak, jak je v tomto verši a ve verši II:44.

Dále je zde souvislost s I:18 – ten, kdo realizuje svou vůli, je korunovaným králem. Had na koruně je symbolem obnovy, *renovatio*. V údobí egyptské Staré říše měl na posmrtnou existenci po boku bohů nárok pouze král, bůh na zemi. To platí i nyní, ale cesta ke *Koruně* je otevřena každému, neboť *zákon je pro všechny*.

22. *I am the Snake that giveth Knowledge & Delight and bright glory, and stir the hearts of men with drunkenness. To worship me take wine and strange drugs whereof I will tell my prophet, & be drunk thereof! They shall not harm ye at all. It is a lie, this folly against self. The exposure of innocence is a lie. Be strong, o man! lust, enjoy all things of sense and rapture: fear not that any God shall deny thee for this.*

Já jsem Had... – jinak původní. Ctil bych skutečnost, že *Snake* (respektive *Serpent*) je v originále s velkým počátečním písmenem. Tak i nadále.

K symbolice hada bylo řečeno mnohé, doplnil bych jen jednu důležitou mytologickou představu: Had byl považován za nesmrtelného (věkem), odolávajícího času tím, že svléká kůži. Velmi působivě je tento mýtus zachycen v Eposu o Gilgamešovi, kde had pozře bylinu zajišťující nesmrtelnost a svlékne kůži. Tím o nesmrtelnost připraví Gilgameše, který se musí smířit s tím, že je smrtelníkem. V souvislosti s problematikou věčnosti a pomíjivosti je Epos o Gilgamešovi i v mnoha jiných ohledech pozoruhodným pramenem.

23. *I am alone: there is no God where I am.*

Jsem sám: není Boha, kde já jsem.

ALONE má jako první význam SÁM a až jako doplňující význam OSAMĚLÝ. Pro osamělý (ve smyslu pocitu) by bylo užito slova LONELY. *Osamělost* je v češtině obvykle užívána pro psychický stav související se sebestostí. A *lonely* mi nechutně evokuje Elvise... ;-)

Srovnej:

Bůh řekl Mojžíšovi: **JSEM, KTERÝ JSEM**. A pokračoval: **Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.** (Exodus 3:14)

Rci: **On Bůh je jedinečný, Bůh sám o sobě věčný. Neplodil a nebyl zplozen a není nikoho, kdo je mu roven.** (Korán, Súra 112)

Ašhadu an lá iláha illá Alláh wa Muhammadan rasúlu Alláh. (Vyznávám, že není božstva kromě Boha a Muhammad je posel Boží.; šaháda – islámské vyznání víry).

Kniha Zákona zde, stejně jako ve verši II:7, navazuje na dávnější proklamace o jedinství Boha. Nyní již ale není vnější autority ve smyslu uvedených slavných výroků. Hadit není Bůh, vyžadující uctívání, neboť je uctívač, není tím, kdo žádá, abychom k němu přišli, neboť je tím, kdo přichází.

Není boha mimo člověka (Liber OZ).

24. Behold! these be grave mysteries; for there are also of my friends who be hermits. Now think not to find them in the forest or on the mountain; but in beds of purple, caressed by magnificent beasts of women with large limbs, and fire and light in their eyes, and masses of flaming hair about them; there shall ye find them.

Ye shall see them at rule, at victorious armies, at all the joy; and there shall be in them a joy a million times greater than this. Beware lest any force another, King against King! Love one another with burning hearts; on the low men trample in the fierce lust of your pride, in the day of your wrath.

low men třeba překládat jako **podlé lidí**. Opět zde není důvod k maskulinnímu překladu. Osobně klidně zadupu do prachu i podlou ženu, když na to přijde... ;-)

Definice Poustevníka jako Jod=Tet+Alef, XI + 0. Viz komentář k II:7

25. *Ye are against the people, O my chosen!*

Při přemýšlení o tomto verši mi naskočila scéna z filmu Matrix, kde Morpheus vysvětluje Neovi, že každý člověk, který je připojen k Matrixu, je potenciální agent. Když se nad tím zamýšlím, něco na tom bude – a vůbec to nemusí znamenat, že se člověk, který není *králem*, může změnit v bleskurychlého zabijáka v doslovném smyslu slova. Symbolicky ale rozhodně ano (pád do závislosti na vztahu libovольného druhu – posedlost typu zamilovanosti, nenávisti etc.).

Dále se zde nabízí verše z Matoušova evangelia:

Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a nepřitelem člověka bude jeho vlastní rodina. (Mat. 10:34-36)

Na rozdíl od Ježíše si Muhammad jistou dobu dělal iluze, ale nakonec i on musel čelit odporu svého rodného města. Je to zákonitá záležitost spojená k každým vznikajícím duchovním proudem, který stojí za zmínku.

Významným rozdílem mezi zmíněnými tradicemi a thelemou je skutečnost, že thelema má zůstat esoterní (I:10).

26. *I am the secret Serpent coiled about to spring: in my coiling there is joy. If I lift up my head, I and my Nuit are one. If I droop down mine head, and shoot forth venom, then is rapture of the earth, and I and the earth are one.*

"Já jsem tajný Had, stočený a připravený se vymrštit: v mých záhybech je radost. Vztyčím-li hlavu, já a má Nuit jsme jedno. Svěsím-li hlavu a vyplivnu jed, pak je země vytržena a já a ta země jedno jsme."

Serpent je s velkým S. V této souvislosti stojí za úvahu přemýšlet o použití slov Snake a Serpent v Liber AL.

"Rapture" je *vytržení* nebo *extáze*. Ale pro extázi užívá Liber AL výrazu *extasy*.

"of the earth" je druhý pád. Tedy ne *vytržení na zemi*, ale *vytržení země*. Přebásnit do srozumitelnější podoby to lze výrazem "pak je země vytržena"

"coiled about to spring" je svinutý a připravený se VYMRŠTIT (ale může být i "připravený vyrazit", jak je v překladu z r. 1995. "Skákající had" starého překladu není právě vhodný překlad). Svinutý had může být připravený se vymrštit. Je třeba rozlišit hada svinutého a hada zavinutého. Týká se to spíš hadů jedovatých, kteří rychle zaútočí a okamžitě se stáhnou. Nejedovatí hadi útočí jinak. Mám doma dvě zmije a obě mi tuto záležitost názorně demonstrovaly. Pěknou ukázkou svinutého hada připraveného se vymrštit je kobra "tančící" před fakírem. Skoro bych řekl, že takto je ten verš asi zamýšlen – zvláště vzhledem k dalšímu textu, jehož překlad naznačuje Sanovu herpetologickou neznalost ;-). *Uštknout* je anglicky "to bite". Ale zde had *vystřeluje vpřed jed*, což je přesně to, co dělá plivající kobra a to až zázračně přesně do očí toho, kdo ji ohrožuje. Nutno dodat, že dotyčný patrně neprožívá právě rozkoš na zemi, ale u vytržení být může :-). Nicméně odhlédněme od zoologie a pohlédněme do mytologie: Z kapek jedu, dopadajících na zemi, povstávají různé bytosti, v mytologiích povětšinou "zlé", ale vždy *chtonické* (zemské) povahy. Viz například mýtus o kapkách krve z hlavy gorgony Medusy, z nichž se rodí štíří a jiná jedovatá havěť.

Země je vytržena, pozvednuta, prodchnuta extází, stává se plodnou. V tomto smyslu souvislost s "jedy Bohyně", kalas, *kruhovým* časem, pohybem. Hadit v podobě "tajného Hada", "vytrhuje" zemi v extázi spojení sexuální povahy. Země – Bohyně, ale i země – egyptský bůh Geb jako manžel Nu(i)t. Takto je země spojena s noční oblohou a je takto opět protipólem Hadita. Rozdělení nebe a země = rozdělení Nuit v zájmu lásky tj. 2=0, z LA na AL. Mezi Geba a Nu(i)t vniká ŠU – vzduch – Blázen – ALEF. "Uštknutím" dochází v extázi k transformaci na původní LA. *Svým uměním sjednocuj, a tak vše zmizí. (I:47).*

27. *There is great danger in me; for who doth not understand these runes shall make a great miss. He shall fall down into the pit called Because, and there he shall perish with the dogs of Reason.*

Viz komentář k II:1 (HDK)

28. *Now a curse upon Because and his kin!*

29. *May Because be accursed for ever!*

30. *If Will stops and cries Why, invoking Because, then Will stops & does nought.*

Jestliže se vůle zastaví a křičí Proč, vzývající Protože, pak se vůle zastaví & nedělá nic.

("Vzývající" zcela přesně odpovídá slovu "invoking" a archaičnost přechodníku podle mě rozhodně nevádí...)

31. *If Power asks why, then is Power weakness.*

32. *Also reason is a lie; for there is a factor infinite & unknown; & all their words are skew-wise.*

33. *Enough of Because! Be he damned for a dog!*

34. *But ye, o my people, rise up & awake!*

Viz komentář k II:21 – verše jsou platné od stupně Zelator (tím, že si to člověk zde přečte, se z bludného kruhu Proč a Protože nevymotá; ale poté, co se vymotá, nechť si dává pozor, aby do toho opět nespádl). Verše hovoří o *kauzalitě* a *finalitě*, jde o přístup k těmto z hlediska důvodu a účelu. Důvod *je lež*, tj. nejde o důvod, ale o Pravou vůli. Nikoli "proč?", ale "k čemu, za jakým účelem?", tak se má ptát adept, který se vyhrabal až sem. Opět mi naskočila Matrixová trilogie, v níž se hovoří o *účelu* ve smyslu údělu odpovídajícímu naplnění Pravé vůle. Je možné a je v pořádku chtít tomuto údělu porozumět, neboť toto porozumění odstraní překážky, jež klade ego. *Nikdo nedohlédne za rozhodnutí, kterým neporozuměl (praví Vědma)*. Porozumění je Bína. Překonání Abyssu a setkání s Babalon popisuje Crowley jako porozumění

svému údělu. To si nelze *vymyslet!* Vymyslet si lze důvod, nikoli porozumění.

Vstaňte a probudte se... alespoň z mého pohledu to ale vůbec není obráceně. Dokud nevstanu, v žádném případě nejsem **vzhůru!**

AL II:35-43 jsou ceremoniální instrukce. Slavnosti jsou fajn... ;-) Víc mne k tomu zatím nenapadá. Třeba se k veršům ještě vrátím. Pokračuji veršem II:44.

44. *Aye! feast! rejoice! there is no dread hereafter. There is the dissolution, and eternal ecstasy in the kisses of Nu.*

Souvislost s I:30

Není žádné hrůzy na onom světě...: Opět verš, který je určen tomu, kdo se už určitým způsobem vypořádal s mnohostí a s lunárním já. Kdo dosud vnímá sebe jako ego a chřapá po věcech s touhou mít, bude Choronzonem kus po kuse roztrhán a patrně to pro něj bude dosti *hrozná*. A každý, kdo jde po správné cestě, ale nedojde ke konci, bude si toto muset prožít, ač to již patrně přijme s adekvátně menší mírou *hrůzy*. V této souvislosti mne napadá analogie k odvykacímu stavu člověka závislého na drogách: *odvykací stav na světě*. Ten, kdo bude do tohoto abstínu vržen bez předchozí průpravy, bude zákonitě trpět, člověk s předchozí průpravou, bude – řečeno terapeuticky – mnohem lépe motivován a bude tušit, co se bude dít. Člověka, jenž si to vyřeší už za života, se celá ta šlamastika s Choronzonem přirozeně netýká vůbec...

45. *There is death for the dogs.*

Viz II: 27 – Smrt je tady pro psy rozumu. Smrt je v tomto smyslu záležitosti *proč a protože*, tedy kauzality. Což pochopitelně neznamená, že člověk, který poznal svou Pravou vůli, v kauzálním světě nezemře. Zemře jako každý jiný. Jde o to *jak*, o kvalitu. Viz předchozí komentář.

Dále též lze myšlenku rozvinout v souvislosti s AL II:19: Smrt je tady pro psy (dogs), nikoli pro bohy (gods).

46. *Dost thou fail? Art thou sorry? Is fear in thine heart?*

47. *Where I am these are not.*

Pokud selžeme, pokud litujeme, týká se to ega. Hadit, v lepším případě, čeká, že nám to dojde. Zde nás na to upozorňuje.

48. *Pity not the fallen! I never knew them. I am not for them. I console not: I hate the consoled & the consoler.*

Litovat padlé je jako snaha oživit slzami sochu (viz komentář k II:17). Když už oživovat sochu, tak jako Pygmalión – láskou. Neboli – milovat *nelítostně!*

49. *I am unique & conqueror. I am not of the slaves that perish. Be they damned & dead! Amen. (This is of the 4: there is a fifth who is invisible, & therein am I as a babe in an egg.)*

Dokončení prokletí padlých z předchozího verše. Důležitá je poznámka v závorce – záležitosti kolem padlých se týkají čtyř žvlů, projeveného světa. V padlých tedy není duch. Zaznívá zde gnose – Liber AL zde hovoří o *hylících*. Hadit je v Duchu jako dítě ve vejci, což je symbol Harpokrata. Všimněme si – Hadit není Duch, Hadit je v Duchu.

50. *Blue am I and gold in the light of my bride: but the red gleam is in my eyes; & my spangles are purple & green.*

51. *Purple beyond purple: it is the light higher than eyesight.*

Hadit nemůže být objektem pozorování anžto je pozorovatel, nemůžeme vidět Hadita v druhém, hledíme-li na něj, vidíme Nuit, záři hvězd, *khabs*. Hadit pozoruje s žhnoucím leskem v očích – mj. důraz na aktivitu, duchovní červeň *šin* (AC).

Dále už poněkud váhám. Hadit je ozdoben purpurem, který souvisí se sefirou Hod (královská škála) a s Atu I. (škála královny), a zelení náležející Necah (škála královny) a Atu III. (královská škála).

Setkává se v něm Thelema a Agapé.

Jenže 51. verš to posouvá zase o kousek dál: Máme zde vyzařování merkuriální povahy, které větší než *světlo pohledu*. Snad jako dorovnání modré a zlaté Nuit, Thelema více přináležející Haditu, Agapé více Nuit (viz I:61, 63)...

A ovšem – co se akcentovaného purpuru týče – Hadit je ovšem hermetický...

52. *There is a veil: that veil is black. It is the veil of the modest woman; it is the veil of sorrow, & the pall of death: this is none of me. Tear down that lying spectre of the centuries: veil not your vices in virtuous words: these vices are my service; ye do well, & I will reward you here and hereafter.*

Crowley píše o ženě a tabu, ale myslím, že verš má význam přesahující prudentérii jeho doby. Myslím, že se týká závoje Parokethu – už proto, že je na linii Pe, mezi Hod a Necah, což koresponduje s předchozími verši; také vzhledem k solárnímu charakteru Knihy Zákona. Překonání iluze, z Jesodu do Tiferethu...

53. *Fear not, o prophet, when these words are said, thou shalt not be sorry. Thou art emphatically my chosen; and blessed are the eyes that thou shalt look upon with gladness. But I will hide thee in a mask of sorrow: they that see thee shall fear thou art fallen: but I lift thee up.*

54. *Nor shall they who cry aloud their folly that thou meanest nought avail; thou shall reveal it: thou availest: they are the slaves of because: They are not of me. The stops as thou wilt; the letters? change them not in style or value!*

Crowley to, rozhodně právem, vztahuje na sebe, ale týká se to každého, kdo se vydá touto cestou. Nebo se vám to ještě takto nestalo?

Poslední věta by měla znít přesněji *Tečky dělej, jak ty chceš...* Ale to asi není tak zásadní. V každém případě tato část logicky patří k verši následujícímu.

55. *Thou shalt obtain the order & value of the English Alphabet; thou shalt find new symbols to attribute them unto.*

Viz Liber Trigrammaton. Tolik Crowley. Osobně nevím, co bych dodal...

56. *Begone! ye mockers; even though ye laugh in my honour ye shall laugh not long: then when ye are sad know that I have forsaken you.*

Klidte se! vy posměváčci; dokonce i kdybyste se smáli na mou počest, dlouho se smát nebudete: potom, až vy budete smutní, vězte, že jsem vás opustil.

Rozhodně takto. Kdyby měl platit překlad *a třebaže se smějete mé důstojnosti*, musela by tam být předložka AT (at my honour), nikoli IN. Takto se ovšem verš stává méně samo-zřejmým, ale jen do okamžiku, kdy si uvědomíme, na čí počest máme jednat, koho uctívat. Máme se smát na počest Nuit, nikoli Haditu. Hadit je ten, kdo se směje. *Hadit nechce úctu, ale identitu* (Crowley).

- - -

Verš může též odkazovat na biblické verše o posměváčcích z "posledních dnů": "neboť vám říkali, že v posledním čase přijdou posměvači, žijící bezbožně podle svých vášní." (Judův. 1:18) a "Především vám chci říci, že ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: "Kde je ten jeho zaslíbený příchod? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření."" (2. Petrův 3:3-4) Těm, kdo žijí podle svých vášní a nikoli dle své Pravé vůle, nepomůže, budou-li si tropit žerty ze starého aeonu a jeho víry a napodobovat tak Crowleyho. Jejich středem je ego, nikoli Hadit.

57. *He that is righteous shall be righteous still; he that is filthy shall be filthy still.*

Už ve svém prvním výskytu ve Zjevení sv. Jana (22:11) jde o zjevně gnostický prvek. Kdo se zrodil *pneumatikem*, duchovním člověkem, bude duchovním člověkem, kdo se zrodil *psychikem*, člověkem duševním (či člověkem víry), bude člověkem duševním, kdo se zrodil *hylikem*, člověkem hmoty, zůstane člověkem hmoty. Toto gnostické rozdělení lidí koresponduje s I:40. O tom, jak je to s možným vzestupem, hovoří následující verš.

58. *Yea! deem not of change: ye shall be as ye are, & not other. Therefore the kings of the earth shall be Kings for ever: the slaves shall serve. There is none that shall be cast down or lifted up: all is ever as it was. Yet there are masked ones my servants: it may be that yonder beggar is a King. A King may choose his garment as he will: there is no certain test: but a beggar cannot hide his poverty.*

Souvislost s I:40. Jen ten, v němž je Hadit jako *dítě ve vejci* (II:49), a který již je Králem, i když si to třeba neuvědomuje, je schopen vzestupu po stupních popsaných v I:40 – Člověk země – Milenec – Poustevník. Jde ovšem o iluzi vzestupu – ve skutečnosti je to pouze odhazování závoje černých iluzí (II:52). To, co je pod nimi, zůstává stejné.

Vše je tak, jak to bylo... Existují dva časy. První je časem projeveného kauzálního světa, je to čas, který běžně vnímáme. Pak existuje protisměrný čas duchovního světa, který, z našeho pohledu, plyne z budoucnosti do minulosti. Pád, častý symbol mnoha mytologií, rozpad duchovní Jednoty v Mnohost, se odehrál v budoucnosti. My sami jsme tím, čím jsme byli v naší vlastní budoucnosti. Je to... nevyhnutelné.

(Viz [můj esej o struktuře universa.](#))

59. *Beware therefore! Love all, lest perchance is a King concealed! Say you so? Fool! If he be a King, thou canst not hurt him.*

60. *Therefore strike hard & low, and to hell with them, master!*

Udeř tvrdě & DOLE – Jesod, astrál, *spodek*... Kopnout *mezi nohy*, strhnout *závoj stydlivé ženy* (II:52).

Nelítostnost Agapé!

Převzato z Kojotových stránek **AMOR VACUI**, které byste měli hledat na <http://www.kojot.name>